

نخستین آتلیه ایران

۲۶ آذر ۱۳۹۳ ساعت ۱۷:۵۷

بنا به گواهی متون و اسناد تاریخی بر جای مانده، آغاز عکاسی در ایران به صورت نسبتاً همگانی به دوران قاجار و سلطنت ناصرالدین شاه باز می‌گردد.

بنا به گواهی متون و اسناد تاریخی بر جای مانده، آغاز عکاسی در ایران به صورت نسبتاً همگانی به دوران قاجار و سلطنت ناصرالدین شاه باز می‌گردد.

از عکس‌های موجود از این دوران می‌توان به راه و رسم زندگی سنتی آن زمان پی برد و تصاویری که از ابنیه و عمارات آن دوران به جا مانده برای مطالعات تاریخی قرن نوزدهم ایران ارزشی مستند دارد و در ضمن اطلاعاتی از نظام حکومتی دولت قاجار و سلسله مراتب آن برای ما به تصویر می‌کشد. اما جالب است بدانید که در کوتاه زمانی فن عکاسی در میان مردم عادی نیز راه یافت چنانچه در این باره سیروس سعدوندیان می‌نویسد که در اوایل رواج صنعت عکاسی در ایران، تنها عکاسخانه تهران «عکاسخانه مبارکه دولتی» بود و همگان به آن جا راه نداشتند. یکصد و چهل و شش سال پیش نخستین عکاسخانه عمومی در خیابان «جبارخانه» به مدیریت «عباسعلی بیگ» گشوده شد که شاید بتوان آن را نخستین آتلیه ایران نامید. شرح ما وقع به نقل از «روزنامه دولتی»، شماره ۶۳۹، مورخ پنجشنبه ۲۵ ذیحجه ۱۲۸۵ هجری قمری، چنین آمده است:

«اعلانات: چون اغلب مردم زیاده از حد مایل و راغب هستند که عکس خود را بیاندازند، عکاسباشی «عباسعلی بیگ» آدم خود را، که مدت‌ها در زیر دست او بوده و تربیت شده و در عکاسی کمال مهارت را پیدا کرده بود، قرار گذاشت در خیابان جبارخانه مبارکه حجره‌ای ترتیب و اسباب عکاسی آماده نماید تا هر کس را میل اتداختن عکس خود باشد، در آن جا رفته عکس بیاندازد و قیمت آن هم موقوف به بزرگ و کوچکی عکس است: عکس بزرگ یکی چهار هزار دینار است تا دوازده عدد. پس از آن هر کس زیادتر طالب باشد، یکی سه هزار دینار است؛ عکس کوچک یکی دو هزار دینار است تا دوازده عدد. بعد از آن هر کس زیادتر بخواهد، یکی سی شاهی است.»

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۸۹۹۷/ایران-آتلیه-نخستین>